

ල ලාවට දෙනොලින් මගේ
තොල් රස වෑහෙයි එල්
නො නොදැකපු මුනත් මගේ
පෙම්බර ගති ඇතේ
මං සාමකාමී කෙල්ලෙක් අනේ
තාමත් පෙර පරිදි වගේ
මං දැක්කාම තැම්පත් වගේ
නෑ නෑ එසේ නොවේ...

ඔය ගැස්සිල්ල පැද්දිල්ල කරා මාව පිස්සෙක් කෙල්ලෙ
කෝඩුකාර මගෙ හිත නුඹටමයි ආලෙ
විද්ද හි සර වැනුනා මට එක එල්ලෙ
දැවටෙද්දි ලගින් ඇ නොදැනීම ගෙවෙයි කාලෙ
රති ඔය තොල් සමානයි මෙන් මිදි
ඔය කටකාර කියවිල්ල වෙන්නෑ මට ඇති
දෙන්න දෙන්න ආලෙ මට තව මිදි
ආසම වෙලා ඉන්න මනෝපාරෙම නිදි...

හිත මාලිගා හදන්නම් මා
සැමට රහසෙ පහස විඳින්නයි ආස මෙ මං
නුඹ තරම්
මේ වගෙ හදට දැනුන්නෑ කවුරුත්තෙ මේ තරම්...

කොල්ලො හිතුව තරම් මා නපුරැයි තමා
ඒත් ඔයා ලග නෑ මවන්නෙ කොමල රටා
හාරකාරිය වෙන්න ආස නුඹගෙම මා
කරගන්න හැමදාම මාව නුඹගෙ පතා...//